

генета (1154 год.). Той царувалъ подь имя Хенрихъ II. и отъ него ся наченжлъ царскый корень на *Пламша-генешы-шы* въ Англанж.

ХІІІ. БОРБА НА ЦАРЬ-ТЫ СЪ ПАПЫ-ТЫ. ГВЕЛФИ И ГЫБЕЛИНИ.

919—1024—1122—1254—1282.

САКСОНСКИЙ ЦАРСКИЙ КОРЕНЬ. ГРИГОРИЙ VII И ХЕНРИХЪ IV. ХОХЕНШТАУФЕНИ. ПАДАНІЕ НА ХОХЕНШТАУФЕНЫ-ТЫ И СНИДІ-ЛІЙСКА ВЕЧЕРНЯ.

Саксонскый царскый корень. Въ Германіи, ко-га сядовършилъ Каролінгскый царскый корень, херцогы-ти, владыци-ти, графове-ти и барони-ти избрали си за царь саксонскый херцогъ Хенриха *Птицелова* (той ся нареклъ така, зашто то обычалъ да ходи на ловъ за птици).

Съ избирание-то на царя ся сполучило. Хенрихъ Птицеловъ (919—936) смирилъ оныя князове, конто ся карали помежду си, и побѣдилъ вѣнкашни-ты врагове на Германіи. Най-прочюта е борба-та му съ Унгары-ты. Въ начало-то на негово-то царуване Унгары-ты направили си обычайно-то налитаніе. Въ области-ты на Хенриха, Саксоніи и Тюринги, имало твърдѣ малко градове или крѣпости; а вассали-ти, ако и да было за тѣхъ страшно, обычайно твърдѣ бавно ся събирали съ дружинѣ-тѣ си, кога ги свыквалъ царь-тѣ, та затова унгарскы-ты четы безъ да ги бѣрка нѣкой пробивали навѣхтрѣ въ Германіи. Унгари-ти дѣто миняли расплакали малко и голѣмо. Тии кога доближявали до села-та, жители-ти ся разбѣгвали по горѣ-тѣ, въ пещеры-ты и по блата-та. Самъ Хенрихъ ся принудилъ да ся затвори въ укрѣпенѣ-тѣ оградѣ та оттамъ да ся бие: нѣ обстѣпени-ти кога излѣзля отъ сградѣ-тѣ сполучили да заро-